

ПРОДУКТИВНІ ЯКОСТІ ІНДИКІВ ЗАЛЕЖНО ВІД ДОЗИ У РАЦІОНІ ЦЕОЛІТОВІСНОГО БАЗАЛЬТОВОГО ТУФУ

*О. В. Овчаров, аспірант
nauka@pdatu.edu.ua

Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський

У птахівництві основні витрати під час виробництва продукції припадають на корми. Проте, трансформація поживних речовин корму у тваринницьку продукцію потребує подальшого вдосконалення. У птахівництві широко використовуються традиційні мінеральні речовини у вигляді різних солей макро-і мікроелементів, природних сполук, зокрема крейди, вапняків, магнезії, білих глин, кухонної солі, різних джерел фосфору, що пояснюється позитивними результатами проведених чисельних досліджень у різних країнах світу. Щодо використання природних і синтетичних нетрадиційних мінералів існує упередженість. Підставою для цього є недостатність вивчення таких природних сполук як базальтові туфи, цеоліти, сапоніти, глауконіти та інші кремнеземи у ролі мінеральних сполук для різних видів птиці. Базальтові туфи — природні алюмосилікати вулканічного походження, які в розвіданих родовищах представлені магматичними породами та мінералами, за хімічним складом і структурно близькі до цеолітів. Запаси базальтових туфів на території України, за оцінками екологів сягають 1 млрд. т. Проведені попередні дослідження показали, що базальтові туфи володіють поліфункціональними адсорбційними властивостями та можуть бути використані для очищення води від йонних і молекулярних забруднень. Однак, через недостатню вивченість базальтові туфи, ще не знайшли широкого застосування у нашій країні та за кордоном. Недостатня вивченість сорбційних властивостей базальтового туфу робить їх цікавим матеріалом для досліджень.

Метою нашої роботи було комплексне вивчення питань, які стосуються мінеральної добавки цеолітовмісного базальтового туфу при включенні її у різних дозах до основного раціону індиків.

Науково — господарський дослід проводився в умовах господарства Чернівецької області на 4-х групах індичат на відгодівлі. Контрольній групі індичат згодовували основний раціон, а дослідним групам — основний раціон та різні дози цеолітовмісного базальтового туфу: контрольна — ОР; 1-дослідна — Р+1кг/т; 2- ОР+2кг/т; 3- ОР+4кг/т. Упродовж дослідів проводився облік споживання кормів, збереженості, живої маси індичат, підраховувались середньодобові прирости та витрати корму на 1 кг приросту живої маси.

У результаті проведених досліджень встановлено позитивний вплив цеолітовмісного базальтового туфу на збереженість та продуктивні якості індичат. Слід відзначити, що збереженість індичат за весь дослідний період була досить високою в усіх групах.

Аналіз показників середньодобових приростів свідчить, що птиця дослідних у порівнянні з контрольною ($151,2 \pm 0,90$ за приростами переважала відповідно : 1- дослідна $-160,0 \pm 0,60^{***}$; 2- $170,1 \pm 0,40^{***}$ 3- $164,0 \pm 0,40^{***}$ та за живою масою ($14,95 \pm 0,05$ у контрольній проти у дослідних групах $15,71 \pm 0,02$ - $16,45 \pm 0,02$ г). Найвищі показники середньодобових приростів та живої маси за найменших витрат кормів, як по періодах вирощування, так і за весь період дослідів, були отримані у 2-й дослідній групі. Порівняно з контрольною групою жива маса індичат у вказаній групі в була більшою на 8,8; 37,6 та 85,4 г, або на 3,1; 2,5 та 3,1%, де доза добавки у раціоні цеолітовмісного базальтового туфу складала 2кг/т.

Згодовування у раціоні цеолітовмісного базальтового туфу вплинуло на витрати корму за період вирощування індичат, а саме: відбулося зниження витрати корму на одиницю приросту живої маси відповідно на 5,6; 11,2 і 7,7 % у порівнянні з аналогами контрольної групи.

Включення у раціон цеолітовмісного базальтового туфу сприяло збільшенню середньодобових приростів на 5,8-11,25% і зменшення витрати корму на 5,6- 11,2 % у порівнянні з аналогами контрольної групи.

* Науковий керівник — професор Приліпко Т. М.